

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

13 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Palade Rodica în numele inculpatului Mitrofan Nicolae, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iunie 2017, în cauza penală în privința lui

Mitrofan Nicolae Xxxxx,

născut la xxxxx, originar și domiciliat în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx.

Date referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 07 februarie 2017 – până la 30 martie 2017 (instanța de fond);*
- 2. de la 27 aprilie 2017 – până la 14 iunie 2017 (instanța de apel)*
- 3. de la 29 august 2017 – până la 13 decembrie 2017 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art.431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 30 martie 2017, pronunțată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală Mitrofan Nicolae a fost condamnat în baza art. 201 ¹alin.(3) lit.a) Cod penal, la 4 ani închisoare.

În temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Mitrofan Nicolae, aflându-se în relații de concubinaj cu Lisnic Feodosia, locuind împreună cu ultima și fiica acesteia Lisnic T. în gospodăria sa din s. Xxxx, r-nul Xxxxx, la data de 19 ianuarie 2017, aproximativ la ora 22 ⁰⁰, după ce toți împreună au stat la masă și consumat băuturi alcoolice, fiind în stare de ebrietate, a inițiat un conflict cu concubina sa, care dorea să plece la un vecin. Pentru a o determina pe Lisnic F. să rămână la domiciliu, din motive de gelozie, cu scopul provocării leziunilor corporale, intenționat, a luat un cuțit de bucătărie și i-a aplicat o lovitură în regiunea rinichiului stâng, cauzându-i

potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.12 „A” din 24.01.2017, vătămare corporală gravă periculoasă pentru viață.

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri cu stabilirea unei pedepse reale, la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

A menționat că pedeapsa stabilită inculpatului este una prea blândă, iar circumstanțele reținute de către instanța de fond privind persoana inculpatului reprezintă temeuri de atenuare a pedepsei, însă nu constituie motiv pentru a-i aplica o pedeapsă condiționată, în situația în care sancțiunea normei aplicate prevede pedeapsa maximă a închisorii de până la 12 ani.

Totodată, nu s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, de faptul că la săvârșirea infracțiunii Mitrofan N. a utilizat cutitul, iar în urma acțiunilor acestuia partea vătămată putea să-și piardă viața. La fel a indicat că instanța nu a reținut în sarcina inculpatului circumstanța agravantă – comiterea infracțiunii de către o persoană care se afla în stare de ebrietate, or agravanta nominalizată a sporit gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, influențând la comportamentul inculpatului.

Astfel, aplicarea unei pedepse reale cu închisoarea va fi una echitabilă faptei comise care va duce la corectarea și reeducarea inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iunie 2017, a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința contestată și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

- Mitrofan N. a fost condamnat în baza art. 201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

5. Instanța de apel a conchis că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor pe dosar, a apreciat probele cauzei din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție a inculpatului Mitrofan N. în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Totodată, Colegiul penal a conchis că, pedeapsa stabilită inculpatului cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, este prea blândă și nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale, iar instanța de fond la stabilirea acesteia, nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 61 Cod penal, precum și criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii, nefiind apreciate la modul cuvenit împrejurările cazului și persoana

inculpatului.

Astfel, împrejurările reținute de către instanța de fond în sarcina lui Mitrofan N. pot influența la atenuarea pedepsei, însă acestea nu sunt suficiente pentru a considera că scopurile pedepsei penale vor fi atinse prin aplicarea față de inculpat a unei pedepse condiționate.

Prin urmare, instanța a conchis că infracțiunea comisă de inculpat este una intenționată, Mitrofan N. și-a manifestat violența utilizând cuțitul, care reprezintă un obiect cu esențială capacitate de vulnerare a sănătății și integrității corporale. Violența față de partea vătămată a fost aplicată cu deosebită agresivitate, având drept scop cauzarea unui sentiment de frică profundă victimei.

La fel, instanța a apreciat ca eronată concluzia instanței de fond, care a reținut că inculpatul va fi mai mult util societății aflându-se la libertate, or, Mitrofan N. înțelegea caracterul infracțional al faptei sale, deoarece din declarațiile părții vătămate rezultă că inculpatul iniția certii, care nu se soldau cu cauzarea de daune sănătății, însă în speță inculpatul a utilizat cuțitul în vederea aplicării violenței față de concubină.

În consecință instanța de apel a conchis că corectarea și reeducarea lui Mitrofan N. este posibilă doar prin izolarea acestuia de societate.

6. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul Palade Rodica în numele inculpatului Mitrofan N., care invocând temeiul de drept prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) CPP, solicită casarea deciziei contestate cu menținerea sentinței.

În argumentarea recursului a invocat că instanța de apel nu a analizat pe deplin și nu a luat în considerație declarațiile inculpatului și a părții vătămate.

Astfel, concluzia instanței de apel este nemotivată și neargumentată suficient, iar motivele indicate care au stat la baza aplicării unei pedepse mai aspre sunt aceleași care au fost menționate de către instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului.

Necătând la faptul că instanța a reținut circumstanțele ce îl caracterizează pe inculpat, precum și cele atenuante, nu a ținut cont de declarațiile părții vătămate care a solicitat ca Mitrofan N. să nu fie privat de libertate, ea la iertat, are nevoie de sprijin și susținere materială care poate fi oferită numai de către inculpat.

Mai mult, instanța urma să țină seama și de vârsta înaintată a inculpatului și de comportamentul față de victimă, căindu-se sincer față de cele săvârșite.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, menționând că instanța de apel și-a argumentat soluția în partea stabilirii pedepsei, aceasta fiind echitabilă în raport cu faptele comise, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 CPP, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului. Or, art. 427 alin.(1) CPP, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit textului recursului, avocatul în numele inculpatului invocă temei de casare a hotărârii contestate pct. 6) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci *când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, totodată aceasta critică hotărârea atacată și în latura stabilirii pedepsei, *solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde*, astfel se întvede temeiul pentru recurs prevăzut de pct.10) al normei nominalizate - *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Astfel, autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de către instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, criticând hotărârea adoptată doar în partea stabilirii pedepsei, pe

care o consideră prea aspră în coraport cu circumstanțele cauzei, solicitând aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că aceste temeuri nu și-a găsit confirmarea în speța dată.

Reieșind din prevederile art. 414-415 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și este în drept de a casa sentința parțial sau total, pronunțând o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

În cauza dată, instanța de apel a îndeplinit aceste prevederi ale legii.

După cum se observă din textul deciziei instanței de apel, aceasta judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, menționând că prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului Mitrofan N. nu a ținut în deplină măsură cont de scopul pedepsei penale, împrejurările cauzei și persoana inculpatului.

În corespundere cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Or, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului incriminat prin rechizitoriu inculpatului.

Astfel, instanța de recurs menționează că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Colegiul reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, iar inculpatul potrivit alin. (8) al aceleiași norme a beneficiat de reducere a limitelor de pedeapsă.

Instanța de recurs remarcă că, sancțiunea art. 201¹ alin. (3) lit.a) Cod penal în baza căruia a fost condamnat Mitrofan Nicolae, prevede pedeapsa închisorii de la 6 la 12 ani. Reieșind din cele menționate și ținând cont de faptul că cauza a fost examinată în procedură simplificată, noile limite de pedeapsă cu care urma să opereze instanța sunt de la 4 ani până la 8 ani închisoare.

Prin decizia instanței de apel lui Mitrofan N. în baza art. 201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Colegiul penal consideră justă și argumentată concluzia instanței de apel precum că scopul educativ și preventiv al pedepsei în privința inculpatului nu poate fi atins, decât *prin aplicarea pedepsei închisorii, cu executarea reală a acesteia.*

La baza acestei concluzii, corect a fost reținut faptul că, deși infracțiunea săvârșită de inculpat se clasifică potrivit alin. (4) art. 16 Cod penal, ca una gravă, și sunt prezente circumstanțele atenuante - recunoașterea vinei, căința sinceră, însă nu poate fi neglijat faptul că infracțiunea comisă de inculpat este una intenționată, în cadrul căreia Mitrofan N. a manifestat violența utilizând cuțitul, care reprezintă un obiect cu esențială capacitate de vulnerare a sănătății și integrității corporale.

Mai mult ca atât, faptul că partea vătămată l-a iertat pe inculpat, precum și a solicitat ca Mitrofan N. să nu fie privat de libertate, considerând că pedeapsa stabilită prin sentință este una echitabilă, aceasta nu constituie un temei de aplicare a unei pedepse mai blânde față de inculpat, or, ultimul nu a conștientizat acțiunile comise, având în vedere că după cum a relatat victima, anterior inculpatul iniția numai cerți, care nu se soldau cu cauzarea de

vătămări sănătății, însă, la caz față de victimă s-a aplicat violență cu deosebită agresivitate, în cadrul căruia s-a utilizat cuțitul, astfel având drept scop cauzarea unui sentiment de frică, manifestându-și supremația sa față de aceasta.

De altfel, Colegiul penal remarcă că este prerogativa instanței de apel să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins în limita pedepsei stabilite de instanța de fond, fără executarea efectivă a acesteia. În formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege.

În speță instanța de recurs consideră că, toate circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, împrejurările cauzei și pericolul social sporit al infracțiunii, just au servit temei pentru instanța de apel de a stabili o pedeapsă mai aspră în limitele legii (*cu excluderea prevederilor art. 90 Cod penal*).

Cât privește temeiul pentru recurs semnalat de avocat - *că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează, că recurentul invocă în susținerea acestui argument că, nu este de acord cu cele indicate în decizia contestată referitor la pedeapsa stabilită, însă Colegiul reține că, instanța de apel a respectat prevederile art. 414 alin.(5) Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate, iar la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei stabilite și modul de executare a acesteia și-a argumentat soluția adoptată, în conformitate cu art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, astfel, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată. Faptul că instanța de apel nu a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, în temeiul art.90 Cod penal în modul solicitat de autorul recursului nu constituie motiv de a afirma că instanța de apel a pronunțat o hotărâre nemotivată.

Astfel, Colegiul penal statuează că pedeapsa închisorii și modalitatea de executare a acesteia aplicată lui Mitrofan N. de către instanța de apel, a fost stabilită și individualizată corect, în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor săvârșirea unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse, cu aplicarea art. 90 CP, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni.

Prin urmare, recurentul critică măsura de pedeapsă aplicată lui Mitrofan N., ca fiind una prea aspră, că hotărârea atacată nu cuprinde

motivele pe care se întemeiază soluția, astfel, în opinia acesteia, s-a comis o eroare de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, însă eroarea stipulată în pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, la care se face referire în recurs, nu persistă în speță, deoarece instanța de apel în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, examinând cauza penală fără careva abateri de la normele materiale și de procedură, just a apreciat circumstanțele de fapt și de drept sub toate aspectele, precum și a făcut o individualizare a pedepsei în concordanță cu prevederile legii.

În temeiul celor expuse, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate sub aspectele invocate, dispunând inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Palade Rodica în numele inculpatului Mitrofan Nicolae, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iunie 2017, în cauza penală în privința lui *Mitrofan Nicolae*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 ianuarie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti